

Arrest

nr. 92 311 van 27 november 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 25 november 2012 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 november 2012 tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 23 november 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2012 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 november 2012 om 10 uur 00 .

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 20 september 2012 dient verzoekende partij een eerste asielaanvraag in.

Op 5 oktober 2012 heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing genomen houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 91186 van 8 november 2012 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voormelde beslissing.

Op 14 november 2012 heeft verzoekende partij een tweede asielaanvraag ingediend die op dezelfde datum resulteerde in een beslissing tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag. Verzoekende partij diende tegen deze beslissing een beroep tot schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging in bij uiterst dringende noodzakelijkheid. In het arrest nr. 91689 van 19 november 2012 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid bevolen van de tenuitvoerlegging van de voormelde beslissing van 14 november 2012 houdende de weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag.

Op 19 november 2012 diende de verzoekende partij een derde asielaanvraag in die op 23 november 2012 resulteerde in een beslissing tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag. Dit is de thans bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing gericht tegen de beslissing van 23 november 2012 tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}).

2.1 Artikel 51/8, derde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat een beslissing om een asielaanvraag niet in aanmerking te nemen, wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend en hij geen nieuwe gegevens - dit wil zeggen gegevens betreffende feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen - aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, alleen vatbaar is voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en dat er geen vordering tot schorsing tegen die beslissing kan worden ingesteld. Overeenkomstig het arrest van het Arbitragehof nr. 61/94 van 14 juli 1994 is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts bevoegd om van de voorliggende vordering tot schorsing kennis te nemen, mocht aangetoond worden dat de nieuwe asielaanvraag wel degelijk op nieuwe gegevens is gesteund. Het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 81/2008 van 27 mei 2008 stelt uitdrukkelijk dat de interpretatie die het Hof in zijn arresten 61/94 en 83/94 aan het vroegere artikel 50, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet heeft gegeven, evenzeer geldt ten aanzien van het "nieuwe" artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980, zoals gewijzigd door de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet. Dit impliceert dat verzoeker een ernstig middel moet aanvoeren waarin hij de inhoudelijke wettigheid van de beslissing aanvecht en uiteenzet dat de beslissende overheid de door hem aangevoerde "nieuwe gegevens" ten onrechte buiten beschouwing laat.

2.2 In het verzoekschrift voert de verzoekende partij in een enig middel onder meer de schending aan van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Verzoeker adstrueert dit middelonderdeel als volgt: *"Overwegende dat in casu ten onrechte de nieuwe elementen voorgebracht door verzoekers niet als "nieuw" element in aanmerking genomen worden. Overwegende vooreerst dat slechts één van de internetartikels die verzoekers voorlegden de algemene situatie betroffen met name de executie van een jonge man van 19 jaar oud door de Iraanse autoriteiten. Dat de andere internetartikels wel degelijk verzoekers zelf betreffen, dat hun namen erin vermeld worden. Dat de appreciatie betreffende de internetberichtgeving "over 2 hongerstakers" dan ook totaal niet op een juiste manier geapprecieerd werd! Dat verzoeker H(...) immers in hongerstaking ging nadat hij de eerste negatieve beslissing ontvangen had. Dat nu de Iraanse autoriteiten eveneens internet in het oog houden het evident is dat de*

vermelding van de namen van verzoekers, waarna zij door de Belgische overheden op een presenteerblaadje aan de Iraanse overheden afgeleverd zullen worden...!! Dat verzoekers een vrije vertaling bijbrengen van één van de internetartikels, dat bevestigt dat de teneur van 2 andere internetartikels gelijklopend is. Dat de Belgische Staat dan ook een manifeste appreciatiefout maakte. Dat het de Raad zeker zal opvallen, in tegenstelling tot wat DVZ beweert, dat het niet zomaar "internetartikels" zijn, doch wel artikels die verschenen op sites van opposanten van het regime! Dat ook daar een manifeste appreciatiefout begaan werd. Dat er aanleiding is deze te sanctioneren. Dat dit des meer zo is nu H.(...) van zijn moeder vernam dat er een arrestatiebevel tegen hem uitgevaardigd zou zijn. Dat hij melding maakte – en dit is een nieuw element, feit – dat zijn oom een advocaat raadpleegde, die zou pogen er de hand op te leggen om het vervolgens over te maken naar België. Dat de bestreden beslissing bovendien flagrant in strijd is met de beslissing genomen door de RVV, waarbij de weigering van de het in overwegingnemen van de tweede asielaanvraag geschorst werd. Dat dit een miskennis is van de kracht van gewijsde van rechterlijke beslissingen. Overwegende dat artikel 58 Vreemdelingenwet stelt: (...). Overwegende dat verder ten onrechte het origineel van de email van 4/10/2012 uitgaande van de PARTI DEMOCRATIQUE AHWAZI beschouwd wordt als "niet nieuw". Dat dit schrijven én de aanwezigheid van verzoeker op het Congres van de partij én zijn implicatie voor de partij sedert 2006 én zijn vrees bevestigt. Dat met dit schrijven door de RVV geen rekening gehouden werd omdat het geen origineel was en derhalve gemanipuleerd kon zijn. Dat de zinsnede volgens dewelke het document geen afbreuk zou kunnen doen aan de vaststelling dat het document als e-mailbericht niet bewijskrachtig genoeg was om in aanmerking genomen te kunnen worden. Dat wat betreft de aard van het "nieuwe element" verwezen kan worden naar het arrest nr. 61/94 van het (toenmalig) Arbitragehof. Deze interpretatie is de enige grondwettelijke interpretatie van artikel 51/8: "De wetgever heeft aldus beoogd een specifieke vorm van misbruik van procedure, het systeem van herhaalde identieke verklaringen, uit te schakelen.

Daartoe heeft hij de vordering tot schorsing bij de Raad van State uitgesloten in de gevallen waarin de vreemdeling:

- a) reeds vroeger een verklaring om zich als vluchteling te laten erkennen heeft afgelegd, verklaring die na onderzoek niet in aanmerking is genomen;
- b) de mogelijkheid heeft gehad om tegen die weigering in beroep te gaan en alle rechtsmiddelen uit te putten; en
- c) een identieke verklaring aflegt zonder enig nieuw gegeven aan te voeren.

Nieuwe gegevens in de zin van de bestreden wetbepaling zijn gegevens die « betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen ».[...]

Als de vreemdeling nieuwe gegevens aanvoert, maar de bevoegde Minister of diens gemachtigde oordeelt dat zij niet van die aard zijn dat daardoor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 wordt aangetoond, is artikel 50, derde en vierde lid [51/8], niet van toepassing."

Arbitragehof, arrest nr. 61/94, blz. 28-29 (zie ook arrest nr. 83/94, blz. 6-7) <http://www.uj.const-court.be>

Overwegende dat volgens constante rechtspraak van de RVV nieuwe gegevens ook deze zijn die betrokkene niet in zijn bezit had, noch kon hebben op het ogenblik van een eerder onderzoek van zijn asielaanvraag.

Dat in casu de internet-artikels voor het merendeel dateren van na het arrest van de RVV.

Dat het dan ook wel degelijk om een nieuw element gaat.

Dat de internetartikels dateren van 12 november, dus van na arrest geveld door de RVV en dus als nieuw moeten beschouwd worden in de zin van art. 51/8 Vreemdelingenwet

Dat ook het nieuws dat hun moeder is moeten vluchten uit Iran en momenteel in Dubai is om vandaar verder te reizen naar het Verenigd Koninkrijk een element is dat dateert van na het arrest van de RVV.

Dat de bevoegdheid DVZ beperkt is tot het zich uitspreken over het feit of een door de asielzoeker aangevoerd gegeven al dan niet nieuw is.

Dat het Grondwettelijk Hof heeft bevestigd dat DVZ zich bij de toepassing van artikel 51/8 niet over de 'aard', en dus over hun potentiële bewijskracht ten gronde, van de nieuwe gegevens in het licht van de voorwaarden van de vluchtelingendefinitie mag uitspreken:

"Als de vreemdeling nieuwe gegevens aanvoert, maar de bevoegde Minister of diens gemachtigde oordeelt dat zij niet van dien aard zijn dat daardoor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 wordt aangetoond, is artikel [51/8] niet van toepassing. » (arrest nr. 61/94)

Dat in een principe-arrest van de Raad van State het onderscheid tussen de beoordeling van de bewijskracht van een nieuw gegeven ten gronde en de beoordeling of het een 'ernstige aanwijzing' betreft als volgt verduidelijkt wordt:

« Considérant que l'examen de la pertinence de l'élément nouveau relève en principe du fond, et présuppose que la nouvelle demande soit déclarée recevable; que la partie adverse ne pourrait rejeter, dès le stade de la prise en considération, que des éléments qui ne sont pas nouveaux au sens de l'article 51/8 précité ou qui seraient manifestement dépourvus de pertinence pour le sort à réserver à la demande de reconnaissance de la qualité de réfugié eu égard aux décisions déjà adoptées antérieurement par les autorités compétentes; »

CE arrêt n° 113.002, 27 novembre 2002 -vrije vertaling : Overwegende dat het onderzoek van de pertinentie van het nieuw element in principe tot de grond van de zaak behoort en vooronderstelt dat de nieuwe aanvraag ontvankelijk verklaard wordt, dat de tegenpartij niet vanaf het stadium van de inoverwegingname elementen kan bwerwerpen die niet nieuw **zijn** in de zin van artikel 51/8 voor vermeld, of die manifest ontdaan zouden zijn van pertinentie voor het lot te verlenen aan de aanvraag strekkende tot erkenning van vluchteling en dit rekening houdend met de beslissingen reeds eerder aangenomen door de bevoegde instanties)

Dat Prof. Vanheule in dit arrest een nieuw criterium leest op basis waarvan bepaald kan worden of een element al dan niet door de DVZ als 'nieuwe gegeven' in de zin van artikel 51/8 moet beschouwd worden. Aangezien het aan het CGVS toebehoort te oordelen over de 'pertinentie' van een element als bewijs voor de grond van de aangehaalde vervolgingsvrees, mag de DVZ slechts nagaan of het nieuw aangedragen element niet 'manifest irrelevant' (« manifestement dépourvu de pertinence ») is voor het beoordelen van de grond van de asielaanvraag. 'Manifest irrelevante' nieuwe gegevens die de in overwegingname van een nieuwe asielaanvraag niet verantwoord zijn dan: « Nieuwe bewijzen van eerder aangehaalde en voor waar gehouden feiten die in de deliberatie [van de eerste asielaanvraag] zijn betrokken ». D. VANHEULE. "Noot - Bonita en de witte pater: over nieuwe bewijzen in de asielprocedure (noot R.v.St nr. 113.002), in T.V.R. 2003, nr. 2, blz. 130.

Dat ook volgens het UNHC de Dienst Vreemdelingenzaken de bevoegdheid toegekend door artikel 51/8 Vreemdelingenwet overschrijdt wanneer zij nagaat of er sprake is van ernstige aanwijzingen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

" Belgian legislation stipulates that new elements must not only relate to facts or circumstances that have taken place after the appeal body took a final decision on the **previous** application, but must also contain significant indications of a wellfounded fear of persecution or a real risk of serious harm. The latter component is particularly problematic because it requires the AO - the competent authority to conduct the preliminary examination - to consider questions beyond its jurisdiction. In addition to this formalistic objection, there is concern from a practical perspective whether the AO **is** adequately placed to assess the existence of new elements, given that it was not involved in assessing the original application. This has contributed to a lack of legal certainty concerning how the criteria for assessing the existence of new elements are applied, and thus whether subsequent applications should be forwarded to the determining authority for further examination.(...)"²

Dat in casu het vaststaat dat verzoekers nieuwe elementen naar voor gebracht hebben, de bewijswaarde ervan enkel en alleen kan onderzocht worden door het CGVS.

Dat dit niet behoort tot de bevoegdheid van DVZ, dat DVZ ten andere ook niet beschikt over de nodige expertise om de bewijswaarde van de internetartikels na te gaan en het risico dat verzoekers lopen ten gevolge van de publicatie ervan. (motivatie 13 quater

"Gelet op de manipuleerbaarheid van internetberichten kan er geen bewijswaarde aan dergelijke berichten worden toegekend").

2.3 Artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen".

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens

- nieuw moeten zijn, i.e. niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerste asielaanvraag
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen
- relevant zijn, i.e. ernstige aanwijzingen moeten bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in het vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Dienst Vreemdelingenzaken spreekt zich niet uit over de inhoud of draagwijdte van deze nieuwe gegevens. Zij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn. In beide gevallen wordt hierdoor haar bevoegdheid uitgeput:

- in het geval dat er wordt beslist dat er door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag, na toetsing aan artikel 52 van de vreemdelingenwet, onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de Dienst Vreemdelingenzaken zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Zij is hiertoe niet bevoegd. Evenmin is zij bevoegd om zich uit te spreken over artikel 52 van de vreemdelingenwet, aangezien deze bepaling exclusief is voorbehouden aan de commissaris-generaal (*Gedr.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2478/001, p. 100).
- In het geval dat er wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen (bijlage 13^{quater}). Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal.

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat weliswaar niet toe om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek - een onderzoek ten gronde - te onderwerpen, doch sluit niet uit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112 420). Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er “*ernstige aanwijzingen*” bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een “*ernstige aanwijzing*” inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. De mogelijkheid tot het *prima facie* beoordelen van de nieuw aangebrachte gegevens moet worden beschouwd in het licht van de doelstelling van het destijds in de vreemdelingenwet ingevoegde artikel 50, derde en vierde lid, met name het bereiken van een evenwicht tussen een snelle procedure die erop gericht is vreemdelingen die zich kennelijk ten onrechte vluchteling verklaren snel te weren, enerzijds, en de zorg om aan asielzoekers toch een voldoende rechtsbescherming te bieden anderzijds (Arbitragehof 14 juli 1994, nr. 61/94, overw. B.5.6). In die optiek is de bevoegdheid van de verwerende partij begrensd tot de beoordeling dat het nieuwe gegeven kennelijk niet van aard is om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen kunnen zijn zoals hiervoor bedoeld.

2.4 Voor zover de argumentatie van de verzoekende partij betrekking heeft op “nieuwe elementen” die werden aangebracht in het kader van de tweede asielaanvraag van de verzoekende partij mist haar argumentatie feitelijke grondslag. Uit het administratief dossier en uit de bestreden beslissing blijkt immers dat in het kader van de derde asielaanvraag van de verzoekende partij (en naar aanleiding waarvan de thans bestreden beslissing werd genomen) enkel een schrijven van de “*Parti démocratique ahwazi*” werd voorgelegd.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij de bewijskracht van de door de verzoekende partij bijgebrachte nieuwe gegevens heeft beoordeeld.

Omtrent het schrijven van de “*Parti démocratique ahwazi*” wordt in de bestreden beslissing gesteld dat: “*Overwegende dat betrokkene een derde asielaanvraag indiende op 19.11.2012; dat betrokkene ter staving van zijn asielaanvraag en via zijn raadsman een schrijven van de Parti Democratique ahwazi*

voorlegt, gedateerd op 04.10.2012; overwegende dat dit document geen betrekking heeft op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen, namelijk bij de zitting bij Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 06.11.2012 heeft besloten i.v.m. dit document dat *“Om enige bewijskracht aan een document te ontfangen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Het bijgebrachte emailbericht (van de Belgische afdeling) van de ADP kan dan ook geenszins afbreuk doen aan de vaststellingen van de commissaris-generaal.”*

Overwegende dat betrokkene verklaart dat dit document het origineel is, wat niet het geval was bij de zitting; overwegende dat het feit dat dit vermeende origineel geen afbreuk doet aan de motivering dat dit document geen betrekking heeft op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase waarin hij ze had kunnen aanbrengen en dat dit element al het voorwerp heeft uitgemaakt van een onderzoek in het kader van de eerste asielaanvraag”.

Verzoekende partij beperkt zich tot te stellen met betrekking tot het bij de derde asielaanvraag neergelegde document dat *“[d]at dit schrijven én de aanwezigheid van verzoeker op het Congres van de partij én zijn implicatie voor de partij sedert 2006 én zijn vrees bevestigt (...) [d]at met dit schrijven door de RVV geen rekening gehouden werd omdat het geen origineel was en derhalve gemanipuleerd kon zijn(...)[d]at de zinsnede volgens dewelke het document geen afbreuk zou kunnen doen aan de vaststelling dat het document als e-mailbericht niet bewijskrachtig genoeg was om in aanmerking genomen te kunnen worden”*.

Verzoekende partij spitst haar kritiek toe op het gegeven dat in de bestreden beslissing inzake het origineel stuk wordt gesteld dat dit al beoordeeld werd in de vorige asielprocedure, terwijl het toen om een e-mail bericht ging en waarvan er toen geoordeeld werd dat het geen origineel was en derhalve gemanipuleerd kon zijn.

Verzoekende partij gaat hiermee volledig voorbij aan de andere – draagkrachtige – motivering in de bestreden beslissing met name dat dit document geen betrekking heeft op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase waarin hij ze had kunnen aanbrengen en dat dit element reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een onderzoek in het kader van de eerste asielaanvraag.

Inderdaad blijkt dat in het arrest nr. 91 186 van de Raad van 8 november 2012 de Raad is ingegaan op het neergelegde e-mailbericht en dat de Raad overwoog: *“Om enige bewijskracht aan een document te ontfangen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Het bijgebrachte emailbericht (van de Belgische afdeling) van de ADP kan dan ook geenszins afbreuk doen aan de vaststellingen van de commissaris-generaal.”*

De verwerende partij kon, gelet op het voorgaande, *prima facie* aldus terecht besluiten dat verzoekende partij geen nieuwe gegevens naar voren heeft gebracht dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partij slaagt er bijgevolg niet in aan te tonen dat zij nieuwe gegevens heeft aangebracht die betrekking zouden hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin zij ze hadden kunnen aanbrengen en die ernstige aanwijzingen zouden bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in het vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Bijgevolg kon de verwerende partij *prima facie* terecht concluderen dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat de aangevoerde elementen ‘nieuwe gegevens’ uitmaken in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. De bewijslast ter zake ligt nochtans bij verzoekende partij (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610).

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag is onontvankelijk.

De Raad merkt op dat gelet op het arrest nr. 91 689 van 19 november 2012 waarin de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid bevolen wordt van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de

gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 november 2012 houdende de weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag, de verzoekende partij over een tijdelijk verblijfsrecht beschikt.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet, zal de beslissing over het rolrecht of de vrijstelling van het rolrecht desgevallend worden onderzocht in een later stadium van de procedure.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. SOETINCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. SOETINCK

C. DIGNEF